

DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță, Ala Cobăneanu, Oleg Sternioală, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către avocatul Dumitru Gorban, în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Cantemir din 12 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2014 ÎCS „Icea Group” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în baza cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică din 18 noiembrie 2009, ÎCS „Icea Group” SRL s-a obligat să desfășoare activități de control și certificare a activităților solicitate de către SRL „Ceseida”, iar ultima la rândul său s-a obligat să desfășoare activitățile ce constituie obiectul certificării în conformitate cu normele specifice în materie de agricultură biologică.

A mai indicat că, potrivit art. 4, pct. 4.1 din contract, sub formă de contravaloare pentru prestațiile solicitate de la ÎCS „Icea Group” SRL, SRL „Ceseida” urma să achite reclamantei ÎCS „Icea Group” SRL sumele conform planului de buget sau conform listei de prețuri în vigoare, pentru activitatea ce constituie obiectul controlului și certificării stabilite de biroul ÎCS „Icea Group” SRL competent.

Susține reclamanta că, pînă în prezent pîrîtul SRL „Ceseida” nu și-a onorat pe deplin obligațiile.

Astfel, pentru serviciile de certificare și inspecții pentru perioada anilor 2010-2011 (conversiunea a. 2010-2011), s-a format o datorie în valoare de 24 308,42 lei.

La 27 ianuarie 2012 în adresa pîrîtului a fost expediată reclamația nr. 16 prin care acestuia i-au fost comunicate pretențiile ÎCS „Icea Group” SRL și posibilitatea achitării datoriei în termen de 10 zile calendaristice, însă cererea adresată a rămas în afara atenției pîrîtului.

Invocă reclamantul că, prin neachitarea în termen a obligațiilor financiare, pîrîtul SRL „Ceseida” admite o încălcare gravă atât a intereselor reclamantei cît și a legislației în vigoare privind executarea obligațiilor.

Solicită ÎCS „Icea Group” SRL încasarea din contul SRL „Ceseida” a datoriei în mărime de 24 308,42 lei și a taxei de stat în valoare de 729,25 lei, iar în total suma de 25 037,67 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Cantemir din 12 noiembrie 2015 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎCS „Icea Group” SRL împotriva SRL „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 16 noiembrie 2015, ÎCS „Icea Group” SRL a declarat apel, solicitînd admiterea apelului cu casarea hotărîrii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎCS „Icea Group” SRL și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Cantemir din 12 noiembrie 2015.

La 10 mai 2016 avocatul Dumitru Gorban, în interesele ÎCS „Icea Group” SRL, a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiate și ilegale hotărîrea primei instanțe și decizia instanței de apel, deoarece la pronunțarea hotărîrilor au dat o apreciere greșită materialului probator, a interpretat eronat normele materiale.

Susține recurentul că, prima instanță a dat o apreciere greșită contractului semnat între ÎCS „Icea Group” SRL și SRL „Ceseida”, în cazul în care conform contractului, obiectul acestuia l-a constituit obținerea de către SRL „Ceseida” a certificatului de conformitate biologică și a statutului de producător biologic în urma serviciilor prestate de către ÎCS „Icea Group” SRL.

Totodată a invocat că, SRL „Ceseida” la momentul depunerii cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică a cunoscut despre Regulamentul pentru certificare, deoarece la depunerea cererii a primit o copie a Regulamentului pentru certificare, pentru ce a semnat, astfel cunoscînd circumstanțele în care se eliberează certificatul și nu poate invoca faptul că nu ia fost eliberat certificatul de conformitate.

Mai mult recurenta susține că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită materialului probator, normelor materiale și procesuale iar ca rezultat au soluționat eronat pricina.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii este cert faptul că, la 29 februarie 2016 prin scrisoare în adresa participanților la proces a expeditată copia deciziei instanței de apel din 11 februarie 2016, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei instanței de apel, astfel instanța de recurs consideră recursul ca fiind depus în termenul legal.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 22 iunie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele dosarului rezultă că, la 29 decembrie 2014 ÎCS „Icea Group” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță a concluzionat asupra netemeinicii acțiunii, iar instanța de apel a menținut această hotărâre.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, în raport cu criticele formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia primei instanțe și instanței de apel este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator propus de părți în raport cu prevederile legale aplicabile raportului juridic litigios.

În favoarea concluziei enunțate instanța de recurs reține că, materialele cauzei atestă cu certitudine că, între părțile ÎCS „Icea Group” SRL și SRL „Ceseida” a fost încheiat contract de prestarea serviciilor în baza cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică, depusă la 18 noiembrie 2009, de SRL „Ceseida” în persoana administratorului Tudor Apetri (f.d. 8-13).

Conform art. 970 alin. (1) - (2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuiția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art. 971 Cod civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Astfel, Colegiul constată că între părțile ÎCS „Icea Group” SRL și SRL „Ceseida” a fost încheiat contract de prestarea serviciilor în baza cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică, depusă la 18 noiembrie 2009, de SRL „Ceseida” în persoana administratorului Tudor Apetri.

Respectiv, urmează că litigiul dedus judecării izvorăște din raporturile obligaționale apărute între părți în baza contractelor de prestare a serviciilor.

Din contractele de prestare a serviciilor rezultă că ÎCS „Icea Group” SRL s-a obligat să desfășoare activități de control și certificare a producției agricole, respectând normele prevăzute de organismele de certificare, în baza modalităților prevăzute de Regulamentul pentru certificare, iar SRL „Ceseida” s-a obligat să achite prețul serviciilor prestate.

Prin depunerea cererii de prestare a serviciilor, SRL „Ceseida” a acceptat clauzele contractuale propuse de ÎCS „Icea Group” SRL înserate în art. 1 - 9 ale contractului, inclusiv tarifele și modalitatea de plată conform planului de buget sau conform Listei de prețuri în vigoare pentru activitatea ce constituie obiectul contractului și certificării stabilite, lista de prețuri fiind semnată de către reprezentantul SRL „Ceseida” în persoana administratorului Tudor Apetri, fapt ce rezultă expres din cerere (f.d. 8-13).

Reieșind din cele supra indicate, instanța de recurs constată că, ÎCS „Icea Group” SRL și-a îndeplinit obligațiile asumate, iar faptul că SRL „Ceseida” nu a obținut statutul de producător biologic, se datorează neexecutării de către ultima a obligațiilor asumate, deoarece SRL „Ceseida” nu a permis accesul reprezentanților ÎCS „Icea Group” SRL la spațiile de producție, fapt pentru care la 07 decembrie 2011, certificatul de conformitate a acesteia a fost suspendat, iar ulterior exclus din sistem din cauza neremedierii neajunsurilor.

Astfel, pentru serviciile de certificare și inspecții pentru perioada anilor 2010-2011 (conversiunea a. 2010-2011), SRL „Ceseida” nu și-a onorat obligațiunile contractuale și nu a achitat integral pentru serviciile de certificare și inspecții pentru perioada anilor 2010 – 2011, acumulînd o datorie în sumă de 24 308,42 lei.

Conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 513 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 572 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Potrivit art. 602 alin. (1) - (2) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligațiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.

Astfel, Colegiul consideră că instanțele de judecată au interpretat eronat contractul semnat de către părțile litigante, în cazul în care au menționat că deși scopul înaintării cererii de acordare a serviciilor solicitate de SRL „Ceseida” a fost obținerea setului de documente certificatoare care ar permite exportul produselor agricole și acordarea statutului de producător biologic pentru anii de conversiune 2010-2011, instanței de judecată nu i-ar fi fost prezentate probe precum că SRL „Ceseida” ar fi obținut respectiva certificare, sau că i-ar fi fost acordat statutul de producător biologic.

Or, obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură, astfel, în speță obiectul cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică depusă de SRL „Ceseida” l-a constituit obținerea de către SRL „Ceseida” a certificatului de conformitate biologică și a statutului de producător biologic în urma serviciilor prestate de către ÎCS „Icea Group” SRL, SRL „Ceseida” urmînd să achite costul serviciilor.

Contrar obiectului contractului, SRL „Ceseida” nu a obținut statutul de producător biologic.

Aici, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, interpretarea și analiza unui contract de prestări servicii similar celui încheiat între ÎCS „Icea Group” SRL și SRL „Ceseida”, urmează a fi efectuată în strictă conformitate cu specificul activității de certificare în domeniul produselor biologice.

Astfel, în condițiile contractului semnat, beneficiarul SRL „Ceseida”, pe lângă obligațiile financiare pe care și le-a asumat, mai dispunea și de alte obligații, de respectarea cărora în mod direct depindea soarta realizării obiectului contractului.

Printre obligațiile de bază, conform contractului și a Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice (în continuare Regulament), SRL „Ceseida” avea și obligația să respecte prevederile documentelor normative comunitare și naționale referitoare la agricultura ecologică; să garanteze personalului trimis de ICEA în control accesul la spațiile de producție și la toate înregistrările obligatorii și la documentele financiar-contabile (documente de transport, facturi, registre TVA, etc), chiar dacă păstrate la terțe persoane, conform prevederilor legislației în vigoare; să pună la dispoziția personalului de control ICEA toate produsele și materialele de origine agricolă/zootehnică și ingredientele de origine agricolă și neagricolă (inclusiv apa, aditivele, aromele, etc) pentru efectuarea analizelor necesare pentru control și certificare; să respecte termenele prevăzute de ICEA și de SOT în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor sistemului de control și a achitării tuturor sumelor datorate a ICEA; să mențină înregistrările tuturor reclamațiilor primite referitoare la produsele care fac obiectul activității de control/inspecție și

certificare, a acțiunilor corective relative la acestea (și modul în care aceste acțiuni sunt documentate) și să le pună la dispoziția personalului ICEA în timpul vizitei de inspecție; să achite ICEA costurile activității de control și certificare independent de rezultatul acesteia

Totodată, în caz de nerespectare de către SRL „Ceseida” a obligațiilor specificate de Regulament, se impun o serie de măsuri coercitive cât și sancțiuni, și anume faptul că operatorul este obligat să înceteze imediat utilizarea Certificatului de Conformitate, a Atestatului de idoneitate a unității, a mărcii ICEA și a publicității, în cazul în care la expirarea perioadei de valabilitate a Atestatului de idoneitate a unității; în cazul nerezolvării, în termenele stabilite, ale acțiunilor corective necesare apărute ca o consecință a modificării regulilor Sistemului de Control/inspecție ICEA; în cazul în care Operatorul renunță la certificare.

Mai mult ca atât, conform Regulamentului se reglementează că: suspendarea preventivă a utilizării certificării de conformitate se aplică în cazurile următoare: când Operatorul nu-și dă consimțământul la efectuarea vizitelor de inspecție de supraveghere în perioadele critice ale ciclului de producție sau, oricum, în perioadele semnificative pentru asigurarea desfășurării controlului; când, în cursul vizitelor de supraveghere și ale produsului, se evidențiază infracțiuni sau nereguli grave/majore sau rezultate ale analizelor care compromit conformitatea produsului.

Totodată, Regulamentul stipulează că, excluderea operatorului (retragerea atestatului și anularea/revocarea certificării) se efectuează în cazul infracțiunilor care compromit afabilitatea operatorului în gestiunea/managementul unității și, deci, menținerea sa în sistemul de control, inclusiv când recidivează în comiterea infracțiunilor sau când nu respectă obligațiile sale față de autoritățile competente și obligațiile contractuale față de ICEA.

Prin urmare Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constată că, ÎCS „Icea Group” SRL nu putea și nici nu era în drept să acorde intimatului statutul de producător biologic în cazul în care acesta admitea derogări de la prevederile Regulamentului. Acest aspect este valabil chiar și în cazul achitării de către SRL „Ceseida” a sumelor pentru serviciile solicitate.

Circumstanțele date au fost cunoscute de către SRL „Ceseida”, or, la semnarea cererii de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică, intimatul a declarat în mod expres că a primit o copie și că acceptă sub toate aspectele sale Regulamentul pentru certificare.

Reieșind din cele relatate, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, în speță, ÎCS „Icea Group” SRL și-a îndeplinit întocmai obligațiile sale contractuale, iar faptul că SRL „Ceseida” nu a obținut statutul de producător biologic, se datorează neexecutării de către ultima a obligațiilor asumate, în cazul în care SRL „Ceseida” nu a permis accesul reprezentanților ÎCS „Icea Group” SRL la spațiile de producție, iar pentru acest refuz, la 07 decembrie 2011,

certificatul de conformitate a acestuia a fost suspendat, intimatul fiind ulterior exclus din sistem din cauza neremedierii neajunsurilor.

Acest aspect se poate confirma și prin aceea că, pînă în prezent, intimatul nu a înaintat vreo acțiune în instanța de judecată pentru încasarea de la ÎCS „Icea Group” SRL a sumelor bănești achitate, pentru care, în viziunea sa, nu i-ar fi fost prestate servicii.

Vis-a-vis de temeinicia pretenției ÎCS „Icea Group” SRL, instanța consideră necesar a menționa că, potrivit Regulamentului, cererea de intrare în Sistemul de Control ICEA poate fi depusă fără nici o limitare sau discriminare de către operatorii care, în conformitate cu actele normative în vigoare, produc, prepară, depozitează sau importă produse din domeniul de aplicare a Reglementării CEE 2092/91 (și a modificărilor și completărilor la aceasta), operatorul urmînd să completeze, semneze și să transmită la ICEA Contractul pentru Certificare prin care, solicită supunerea la sistemul de control ICEA acceptînd condițiile economice, modalitățile de plată și de comunicare a ICEA a eventualelor modificări; declară că a primit, cunoaște și acceptă toate prevederile prezentului Regulament pentru Certificare ICEA și anexelor sale; semnează chestionarul informativ privind folosirea datelor personale de către ICEA.

Tot, Regulamentul indică că, decizia de admitere în Sistemul de Control ICEA este adoptată de Comisia de Certificare a SOT (CoCerSOT) în baza evaluării documentației și a raportului vizitei de inspecție/auditului (și, dacă este cazul, a rapoartelor de probă) și este adoptată de Președintele ICEA sau de un delegat al său. Decizia favorabilă a CoCer consimte, emiterea/eliberarea Atestatului de idoneitate a Unității/fermei cerințelor stabilite de documentele normative comunitare și naționale în vigoare referitoare la agricultura ecologică; înscrierea unității/fermei în Registrul Operatorilor Controlați; transmiterea acestui atestat operatorului, iar atestatul de idoneitate a unității va putea fi utilizat pentru a informa proprii clienți despre intrarea în sistemul de control; înscrierea în Registrele regionale ale operatorilor.

Astfel, se reține că, copia Atestatului de Idoneitate a Unității eliberat SRL „Ceseida”, a fost prezentat instanței de judecată și a fost anexat la materialele cauzei, eliberat de ÎCS „Icea Group” SRL în strictă conformitate cu prevederile Regulamentului cît și a legislației pertinente internaționale, în special art. 29 (1) al Regulamentului (EC) nr. 834/2007, care reglementează că, Autoritățile și organismele de control menționate la articolul 27 alin. (4) furnizează documente justificative oricărui operator care face obiectul controalelor acestora și care, în sfera activității sale, respectă cerințele impuse prin prezentul regulament. Documentele justificative permit cel puțin identificarea operatorului și gama de produse, precum și perioada de valabilitate.

Așadar, documentul specificat furniza o informație suficientă pentru a proba pretențiile ÎCS „Icea Group” SRL, în acesta fiind indicate: data admiterii în sistemul de inspecție; faptul că SRL „Ceseida” i-a fost atribuit un cod de operator și statut de operator; suprafața terenurilor pe care urma să fie crescută producția organică; perioada de conversie care constituia perioada 03 noiembrie

2009 – 03 noiembrie 2011, respectiv perioada care SRL „Ceseida” s-a aflat în sistem (registrul operatorilor); și, nu în ultimul rând, semnătura persoanei responsabile ce atestă caracterul veridic și legalitatea actului.

Mai mult la materialele cauzei se regăsește și raportul de inspecție, care demonstrează serviciile de inspecție efectuate care au avut loc în prezența reprezentantului SRL „Ceseida”, ultimul aplicînd semnătura și ștampila întreprinderii pe raportul nominalizat.

Prin urmare, în situația în care documentele justificative privind prestarea de ÎCS „Icea Group” SRL către SRL „Ceseida” a serviciilor contractate au fost prezentate la materialele cauzei, instanțele de judecată, eronat au concluzionat că ÎCS „Icea Group” SRL nu a prestatat servicii de control și certificare.

Colegiul reține că, SRL „Ceseida”, ca beneficiar, a achitat o parte din contravaloarea serviciilor prestate în mărime de 13 011,44 lei, însă dat fiind faptul că, totalul serviciilor prestate de ÎCS „Icea Grup” SRL reprezintă suma de 2478,00 euro (inclusiv TVA 413,00 euro), ce la momentul eliberării facturii fiscale, conform cursului BNM, constituia echivalentul sumei de 37 319,86 lei, restanța SRL „Ceseida” față de ÎCS „Icea Grup” SRL constituie suma de 24 308,42 lei.

Totodată, instanța de recurs consideră eronată și concluzia instanțelor de judecată cu referire la faptul că nu poate fi reținută ca probă factura fiscală din considerentul că nu este semnată de către SRL „Ceseida”, în cazul în care nu poate servi drept argument că, intimatul, nu a beneficiat de serviciile care au constituit obiectul contractului litigios.

Nu pot fi reținute nici argumentele invocate în sensul că nu este valabil contractul de prestare a serviciilor, așa cum a fost completat un formular de cerere de acordarea serviciilor, care nu poate fi considerat ca contract, dat fiind faptul că intimatul la completarea cererilor de servicii de control și certificare pentru produsele de agricultură biologică a acceptat condițiile contractuale propuse de recurent.

Or, conform prevederilor art. 679 alin. (1) Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind clauzele lui esențiale.

În această ordine de idei, Colegiul notează că deși intimatul, afirmând că contractul de prestare a serviciilor încheiat cu recurentul nu este valabil așa cum condițiile contractuale sunt formulate ne concret și tendențios în favoarea recurentului, totuși nu a contestat legalitatea acestui contract, or probe în acest sens nu a prezentat, mai mult, nici în cadrul prezentului litigiu nu a depus acțiune reconvențională prin care să invoce nulitatea acestuia.

Faptul că, actul juridic încheiat între părți nu poartă denumirea de contract, ci de cerere, nu poate fi un motiv de respingere a acțiunii, în contextul în care intimatul prin depunerea cererii de prestarea serviciilor a acceptat condițiile recurentului, cât și clauzele înserate în cererea depusă.

Nu pot fi reținute nici argumentul intimatului precum că lista de prețuri nu a fost anexată la contract în ziua semnării, or acest fapt este infirmat prin însăși conținutul cererii din 18 noiembrie 2009 în care la documentele atașate este bifată

lista de prețuri semnată, ceia ce se confirmă că a fost anexată prin aplicarea semnăturii la sfârșitul cererii de către administratorul SRL „Ceseida”. Mai mult, intimatul se contrazice în declarații, deoarece deși declară că lista de prețuri nu a fost anexată la contract în ziua semnării acestuia, totuși indică că la ziua semnării contractului lista era în limba italiană, fără traducere, limbă pe care nu o posedă semnatarul.

Afirmațiile intimatului precum că rezultatele operațiunii de ridicare de sol pentru analize, nu au fost aduse la cunoștința sa, deși a achitat pentru aceste servicii, iar costul serviciului nu a fost scăzut din suma totală, nu pot fi reținute deoarece rezultatele care nu au fost aduse la cunoștința intimatului sunt alte servicii, costul cărora nu se solicită de recurent.

În consecință, reieșind din cele relatate și conform normelor de drept enunțate Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, circumstanțele pricinii au fost constatate de instanțele inferioare, însă normele de drept material au fost aplicate eronat și nu este necesară verificarea suplimentară de dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎCS „Icea Grup” SRL cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) și art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a încasa și cheltuielile de judecată, formate din, achitarea taxei de stat la înaintarea acțiunii în mărime de 729,25 lei, cheltuielile de transport în mărime de 586,37 lei, taxa de stat la înaintarea apelului în mărime de 556,93 lei și taxa de stat la înaintarea recursului în mărime de 364,63 lei, iar în total suma de 2 237,18 lei.

În conformitate cu art.art. 444, 445 alin. (1) lit. b), 445 alin.(3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se admite recursul declarat de către avocatul Dumitru Gorban, în interesele Întreprinderii cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Cahul din 11 februarie 2016 și hotărârea Judecătoriei Cantemir din 12 noiembrie 2015, în pricina civilă la cererea

de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ceseida” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Societății cu Răspundere Limitată „Ceseida” în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Icea Group” Societate cu Răspundere Limitată datoria în mărime de 24 308,42 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2 237,18 lei, iar în total suma de 26 545 (douăzeci și șase mii cinci sute patruzeci și cinci) lei, 60 bani.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală

Galina Stratulat